

چند اعلامیه از ایران

- ★ چگونه یک اعتصاب به پیروزی میرسد ؟
- ★ سود ویژه به چه صورت پرداخت شد ؟
- ★ خطاب به "رفقای رانشجو" !
- ★ خطاب به "کارگران و زحمتکشان" !

۲۵

انتشار از :

فراسیون رانشجویان و محصلین ایرانی در فرانسه

دسامبر ۱۹۷۸

چگونه یك اعتصاب به پیروزی میرسد؟

اعتصابی که در روز ۲۶ شهریور آغاز کردیم نشانده همبستگی، اتحاد، و یکپارچگی رفیقانه ما بود. این اعتصاب در سهای آموزندهای بهره‌دار است که در آینده برای ما بسیار مثبت خواهد بود. با توجه به اینکه بازهم با چنین مسائلی روی رو خواهیم شد، لازم است که در مورد بعضی از مسائل ضروری توضیح مختصری داده شود. درین اعتصاب پیش از هر چیز مسئله سازماندهی مطرح است سازماندهی یعنی چه؟ برای شرح این سازماندهی از روابط خودمان مثل بزمیم. مثلاً در کارخانه خط مونتاژ را در نظر بگیریم. یک شناسی از سرخط حرکت میکند، هر کسی قسمتی از کار را انجام میدهد تا آنکه شناسی کامل شده و بصورت یک تولید واحد درمی‌آید. سازماندهی یعنی تقسیم کار و اختصار را در وظایق به اشخاص و دسته‌ها که صلاحیت کامل انجام آن کارها را دارند. و با روش منحصر برای رسیدن به هدف تعیین شده، پاور هماهنگ تلاش میکند. سازماندهی اعتصاب هم همینطور است. یکمده باید زمزمه اعتصاب را راه بیندازد، یک گروه شعار حاضر کند، عده‌ای مواجب حاسوسها و خبرجینها باشند، یک گروه

تشکیلات یعنی چه؟ تشکیلات عبارتست از انتخاب افراد مناسب و تهیه ابزار مناسب با هدف و گروه‌بندی این افراد و ابزارها بشکن که بتوانند با طور هماهنگ بطرف هدف تعیین شده حرکت کنند. این افراد باید از آگاهترین و شجاعترین کارگران باشند و قدرت ابتکار و تجزیه و تحلیل پهنهای و شرایط را داشته باشند. تشکیلات در اعتصاب یعنی گروه‌بندی کارگران اعتصابی، تهییه وسایل و امکانات لازم برای اینکه اعتصاب پیروز بشود.

رهبری جیبست و رهبر کدامست؟ رهبری عبارتست از سازماندهی و هدایت یک تشکیلات که مناسب شرایط کارخانه یا هرجان دیگر باشد طوریکه تشکیلات تحت رهبری تعیین شده هماهنگ با هم به هدف تعیین شده برسد. در اعتصاب رهبری عبارتست از هدایت مبارزه کارگران در جهت متفاوت آنان. در یک اعتصاب رهبران کارگرانی هستند که بقیه به آنها اعتماد کامل دارند، به همین سازش و تسلیم تن در نمی‌بندند و صاحب تحریبات و آگاهی وسیعی در مورد حقوق و خواستهای و مسائل کارگران میباشند. البته آنها که تن به سازش راه و بسوی کارفرما کار میکنند به آرمان کارگران خیانت ورزیده می‌ورهند. رهبری مبارزه باید تمام مسائل را پیش‌بینی کرده و بسیاری آنها راه حل داشته باشند. این مسائل چه جیوهای هستند؟ مسئله مهم در رهبری برنامه ریزی مبارزه است. در یک اعتصاب برنامه‌بازی یعنی اینکه کارگران رهبر تشخصیز بدند آیا زمینه اعتصاب فراهم است؟ مثلاً آیا مسئله مشترکی که مورد اعتراض همه کارگران باشد وجود دارد یا نه؟ پس باید این زمینه مشترک را از طریق اشتراکی، توضیح و تفسیر گسترش داده (البته با طور غیرمستقیم) و همه قسمتها را باهم هماهنگ نمایند، آنگاه زمان اعتصاب را تعیین کرده، خواستها را منحصر نموده و شعارهای مناسب را برگزینند. در تمام طول اعتصاب رهبران موظفند با هوشیاری مراقب سمت حرکت اعتصاب بوده آنرا تا پیروزی کامل پیش ببرند.

در این میان ببینم کارنما چه میکند؟ کارفرما با توجه به شرایط گوناگون، شیوه‌های مختلفی در برابر یک اعتصاب پیش میگیرد، ولی این شیوه‌ها از این پند حالت خارج نیست. کارنما در ابتداء سعی میکند با ایجاد تردید در میان کارگران آنها را از فید بودن مبارزه برقسته مایوس کند. پیش از هرچیز کارفرما از دست نشانده‌ها و مزدورانی که مخصوص اینکار پرورش راهه و پرواژنان کرده استفاده میکند. بسیار سندیکای فرمایشی، سرپرستهای خود فروخته، سرشیفتها و یا افرادی که در ظاهر و انعدام میکنند که طرفدار کارگرند ولی در عمل بعنوان کارفرما حرکت میکنند، میروند. آنها میکوشند که با قولهای بنی اساس و وعدهای توخالی اعتصاب را به ناسراجام بکنند.

کارفرما نلاش میکند که از طریق این قبیل دست نشانده‌ها آتش خشم کارگران را که جانشان ازستم به لب رسیده فرونشاند . و عدهای توحالی و عوام فربیانه میدهد، قول میدهد: "همچیز درست میشود" و "وضع رگرگون میکند" و درحرف - نه در عطر - حقوقها را که به زحمت کاف زندگی بخور و نمیر کارگران را میدهد ناگهان چند برابر میکند و هزار حقه کثیف دیگر سوار میکند . افزاد ش می‌آیند پیش کارگران انتصابی و سعن میکند با "من بعیرم" و "جون من" "مسئله حیاتی را که کارگر آغاز کرده است ماسن مالی کنند . انگار که اعتصاب قهر کودکانهایست و حالا میخواهند آتشش کان راه بیندازند . این کارها برای آستنکه اراده کارگران دوبل درهم شکسته شود و آنها به کار باز گشته اعتصاب را درهم شکند . وقتی اعتصاب شکست ، کارفرما البته کارگران مبارز را اخراج میکند و یا تحول پلیس میدهد و کارخانه را مجددا برای بهره‌کنی خود "امن" میکند . کارفرما مقداری هم در این راه سرمایه‌داری میکند و سبیل عده‌ای را جرب میکند تا بلکه ابرهای تیره‌ی طوفانزا را از آسمان کارخانه براند . اگر این حیله‌ها کاری نشند آنوقت استنکه بسوان راه حل دوم میرود . راه دوم راه اعمال قدرت است ، این آخرین برد کارفرماست . وقتی که کارگران با همچ "زبانی" به "راه" نمی‌آیند و چون خود نس هیچ دلیل قاطع گشته‌ای برای غارت حیوان صفاتی خود نمیتوانند راشته باشد از حریه اسلحه "پلیس" زاندارم و سرباز استفاده میکنند جرا که سرمایه‌داران اسلحه و سرباز و پلیس را فقط برای این منظور آماده کردند . مانند اعتصاب چند سال پیش جهان چیز که با آن زاند ارمهای آدمکش به رون کارگران انتصابی آتش‌گشوده و ۱۸ نفر را به شبهارت رساندند . یادشان گرامی بار .

تفتیم که رهبری اعتصاب هسته اصل هدایت مبارزه کارگران است . بنابراین کارفرما ، پلیس و دیگر خود فروخته‌ها به کمک همدیگر میکوشند مغز اعتصاب را از کار انداخته و باروی کارگر را که برای گرفتن حقوق پاییمال شده‌اند راز شده فلح کنند . پلیس فکر میکند که اگر بتواند هسته اصلی یعنی رهبری کارگر را از میان بردارد خواهد توانت برای کارفرما محیطی مساعد جهت غارت و چیاول کارگران آماده نماید . رهبری کارگران بایستی با سودجستن از تشکیلات سازمان یافته و برنامه مشخص خود با این دسیسه‌ها مقابله نماید ، با قاطعیت افراد متزلزل را سرجایشان بنشاند ، سود جویان و چاپلوسان را افشا نموده ، کارفرما و اعتصاب شکان خائن را رسوا کند ، اتحاد و همبستگی و همدردی کارگران انتصابی را تقویت نموده و اعتصاب را تا پیروزی نهائی رهنمون شود . متحد شویم و مبارزه را گسترش دهیم .

سود ویژه بچه صورت پرداخت شد ۹

بول ناجیزی که روز جهارشنبه ۲۶ شهریور یعنوا سود ویژه به ما دادند چندان اندت بود که باعث نارضای همه رفای همکارمان گردید . بنابر وظیفه‌ای که در برابر این موضوع احساس میکنیم لازم راستیم که این مسئله را مورد بررسی فرار دهیم .

سود ویژه یعنی چه ؟ و جرا به ما میدهد ؟ همانطور که میدانیم سود ویژه قسمتی از سود کارخانه است که باید ماد ^{۱۸} فاتح سهیم کوئن کارگران در سود کارخانجات پس از فروش و کسر مخارج کارخانه، از مقدار خالص سود تا ۲۰ درصد که حد اکثر میتواند معادل شصت ماه حقوق هر کارگر باشد باید به کارگر پرداخت شود . کارنما با این کار و انود میکند که کمود حقوق کارگران را حیران میکند ر صورتیکه سود ویژه مقدار ناجیزی از حاصل کار خود ما و قسمتی از دستمزد روزانه ماس است که از ما درزیده میشود و با درزیده شدن این بول دستمزدها نیز به حد حیرت آوری پائیں میاید . کارنما ایت بولها را جمع میکند و بعنوان سود ویژه دوباره به ما میدارد منازد در مرور پرداخت آن نیز به بهانه‌های مختلف ^{۱۹} احوال درزیده صورت میکند . همه ما ماههای پس درین جسم براه سود ویژه بودیم تا شاید بتواتیم قسمت از هزیه زندگی خود یا تابواره مان را با آن تاسب کیم . با این بول که حاصل رحمت و کار تاباق غرسای خودمان است میخواستیم پدر یا مادر بیمار خود را معالجه کیم که بیماریان نتیجه سالها زندگی در شرایط منقشت بار رحمت و نفر و منکرات مالی است . با این بول میخواستیم قسط تنها خوش خانمان را که به امید سود ویژه گرفته بودیم ^{۲۰} پیدا زیم . با این بول میخواستیم هزیه ازدواج خود را تامین کیم . با این بول میخواستیم اجاره‌نامه‌ان عقب افتاده را پیدا زیم . با این بول میخواستیم قرضهایمان را پیدا کنیم . با این بول میخواستیم ... ولی همس بول مختصر هم که حق خودمان است ^{۲۱} . وباره از طرف کارنما و تورجمنی ^{۲۲} و جاسوس‌های کارخانه مورد دستبرد قرار گرفت و آسر سر سود ویژه میله‌ی شد که نونه آنرا دیدیم که حق از حقوق یکماهه ما نیز کنتر بود . بطوریکه اعتراض شده را برانکید . رفquam میکنند ^{۲۳} حقش بود درنظر میگرفتند ما چندین سال است داریم جان میکیم " یا " برا باید زن کارگر کنتر ازعد سود بگیرد ؟ " یا " اینهمه توبلد که اسلحه داشتم " یا " آیا کارنما صور کرده " یا " سود کارخانه ۱۶ برابر شده سود ما حقی دو برابر هم نشده " و " جرا به سه ماههای سود ویژه نمیدهد ، مکر ما کار نکرد هایم " و " علی الحساب یعنی چه ؟ مکر ما علی الحساب نکار کرد هایم که علی الحساب سود بگیریم ؟ " از این قبیل اظهار نظرها در توشه و کنار شنیده میشد .

کارنما با کم کوئن سود ویژه کارگران ، کارخانه‌های جدید راه میاندازد و گیسه خود را لبریز میکند و ما را در تکاب زندگیما با منکرات فراوان مالی بحال خود رها میسازد . از سوی ریگر با بهره‌گشی و حتیانه ^{۲۴} روزبزور تولید را ازایس داده و شرایط کار را طاقت فرما میکند . این درایل است که موجبات اعتراض شده ما را در صین پنجشنبه ۲۶ شهریور برانکید . و تمام قسمت‌های کارخانه پیکاریه به اعتراض رفای نجاری و فالبازی که از صبح چهارشنبه ۲۶ شهریور شروع شده بود پیوستیم و بایت ترتیب ما باریگر همیستگی و اتحاد و پیکارگی خود را نشا رادیم ^{۲۵} . اعتراضی که از صبح پنجشنبه آغاز کرد هایم ساکون با موقوفیت ادامه راشته است و مفعلاً باید بگر ، صر و تحمل نجاع و پایداری به خواسته‌های برخواهیم رسید . اکنون وظیفه ماست که خواسته‌های خود را با روشنی و صراحة بیان داریم و تا نامین این خواسته‌ها ازاعطا فر شود دست نکشیم .

۱ - پرداخت کامل سود ویژه به کیه کارگران ^{۲۶} چه آنها که سه ماهه کار میکنند و چه کارگران راعنی .

- ۱ - پرداخت کامل حق مسکن تعیین شده و قطعی رابطه آن با روزهای غیبت .
- ۲ - افزایش دستمزد ها .
- ۳ - برقرار کردن هشت ساعت کار در روز بجای ۱ ساعت و نیم فعلی .
- ۴ - تعطیل کردن پنجشنبه ها با پرداخت دستمزد کامل آن .
- ۵ - اخراج برآنی خود غرورخه که در واقع نماینده ما نیست بلکه نماینده کارگما میباشد ر انتخاب نماینده با رای خودمان .

" اتحادمان را تا پیروزی کامل و برآورده شدن خواستهایمان حفظ کنیم "

" اتحاد ما خامن پیروزی ماست "

شهریور ۱۳۰۷

رفقای رانشجو

۱۰

طبقه کارگر ایران امروزه بصورت پر جمعیت ترین طبقه جامعه ما درآمده است و در تولید اجتماعی نقش اصلی و تعیین کننده پیدا کرده است . در عین حال این طبقه حامل اصلیتین تضاد با سیستم سرمایه داری وابسته شاه خان و رارودسته سرمایه دارس که همکار وابسته به این سرمایه هستند میاندو این بزرگترین دشمن طبقه کارگر ایران را تشکیل میدهند . امروزه رژیم سرمایه داری شاه نات بهاراًی تمام سازمانها و موسساتی که پشتیبانی و حمایت از منافع سرمایه داران و سرکوب هرگونه مبارزات هوٽ طلبکار را بر عینه دارند ، یعنی دولت ، اتار ، وزارت امور اقتصادی و کارگران و ادارات دولتی همکن میست بهم پیوستهای را تشکیل میدهند که فقط یک هدف را به پیش میبرند استثمار هرچه بیشتر کارکران و غارت شرکتی ای طن میین ما .

صخره سلاح ایه کارگر در مبارزه بر علیه کارگران سرمایه دار ، وزارت کار ، دولت ، رژیم شاه و امبریالیسم آمریکا ، اتحاد هرجه کشورهه تر طبقه کارگر ، کسب آگاهی هرچه بیشتر صنفی و سیاسی بقیه کارگر در نتیجه ارتقاء مبارزات و انتصابات صنفی کارگران نا مرحله مبارزات سیاسی بر علیه حکمرانی سیستم سرمایه دار ، وابسته ایران است .

کارگران ایران هر روز که میگذرد آگاهی بیشتری به منافع خود و به تضاد شان با سیستم سرمایه دار ، وابسته ایران پیدا میکنند و بهمین نسبت با درک لزوم وحدت هرچه عمیقتر در میان خود انتصابات حر ملیانه نهاد را بر علیه مثالم و زورگوییهای استشارگران کشوری و شدت بیشتری میبخشنند . اما آنکه مسلم است کارگران ما نا رسیدن به یک وحدت و تشکیل کشورهه طبقاتی و کسب

آگاهی سوسیالیستی و تشکیل حزب سیاسی مستقل خودش راه طولانی و پیروز و نشیون را در پیش دارند . علیغون سیر رو به کشور انتصابات کارگری ، تبدیل تدریجی حواسته های صنفی به خواسته های سیاسی ، نفره و پر اندکی از یکاره . و آگاهی سیار اندت طبقاتی از طرف دیگر هنوز از مشخصه ۵۰٪ اصل بقیه کارگر ایران است . انتصابات در کارخانه ها عمدتاً بصورت پراکنده و بدون اطلاع یکدیگر رو . میدهد و کارگران از جریان مبارزات سایر رفاقتیان در کارخانه های دیگر هیچ خبری ندارند . سک کارگران در کارخانه ها هموز به آن حد نرسیده و آجنهان رهبری فعالی پیدا نمیگردند . کارگران ما از نسلات سیاسی درون جامعه بدروز و هنوز نمیتوانند بعنوان یک

طبیعه آنها بطور مستقل در جریانات سیاسی جامعه در مبارزات سیاسی ای که بر علیه رژیم وابسته شاه نمیگردند شرکت کرده و به پشتیبانی و حمایت از مبارزات سایر توجه های خلق بپردازند . خواسته های کارگران در انتصابات خود مطرح میکنند عمدتاً رنگ و بوئی کاملاً صنفی دارند و خواسته های سیاسی خود نمیست ، کارگران ما هنوز قادر ساختن سیاسی طبقاتی خود یعنی حزب طبقه کارگر هستند . بدین ترتیب امروزه نیاز میم کارگران میین ما بیهی از هر پیزی تشکیل هرچه بیشتر را کشورهه صنفی کردن و خواهش کردن و خواهش کردن انتصابات و بالا بردن سایر آگاهی ها و خواسته های از مرحله صنفی نا سیاسی و شرکت در زندگی سیاسی کشور است .

طبقه کارگر بدليل ستمهای اجتماعی و فرهنگی کوتاهی کوتاهی که به او روا شده است بطور خود به خود قادر به شناخت عینی و این ماهیت روزیمهای جبار و زورگ و غارنگ حاکم نمیباشد . در این رابطه است که ولایف روشنگران انقلابی مشخص میگردد . این ولایف بطور عده عبارتست از : برقراری ارتباط نشرد . با طبقه کارگر در جهت سازماندهی ، هدایت و ارتقاء مبارزات اقتصادی آنها به مبارزات سیاسی - طبقاتی میباشد . انجام این امر مستلزم زندگی در بین ، در آمیختن فعالیت

انقلابی خود با مبارزات روزمره طبقه کارگر، درس آموزی از آنها و مقابلاً آموزس آنها و بطور کس کار پرحاصله سیاسی - طبقه‌ی تشکیلاتی در میان آنها می‌باشد.

هیچ عمل دیگری در شرایط حاضر نیتواند و نایاب جایگزین جنین و غیفه‌ای گردید و به جدا جنبش مارکسیست - لنینیستی ایران از توده‌ها پایان بخندید و بست کونی جنبش را حل نایاب بقول رفقاء اسازمان مجاهدی خلق نا مسائل تشکیلاتی جنبش حل نگردد، تا سازمان رهبری کنده انقلاب ابزار و آلات سیاسی - تشکیلاتی مورد نیاز خود را در بطن مبارزات تهاجمی توده‌های میلیون خلقهای تحت ستم ایران بوجود نیاورد پیروزی بازگشت ناپذیر انقلاب تضمین نخواهد شد.

رفقای رانچو!

برای پیوند با جنبش طبقه کارگر، سازماندهی، هدایت و ارتقاء آن نا سطح یت طبقه آگاه و رهبری کنده انقلاب دموکراتیک هنوز نزهه نشده است. بکوشیم با تمام توان انقلابی خریست در جهت انجام این پیوند و ایجاد سند سیاسی رهبری کنده طبقه کارگر نظر خویر را ایقا نماییم،

- * پیش بسوی پیوند با جنبش اوجگیرنده طبقه کارگر!
- * پیشتر بسوی ایجاد حزب کمونیست ایران!
- * نایاب باد رژیم وابسته به امپریالیستهای شاه خائن!
- * برقرار بار جمهوری دموکراتیک و انقلابی خلق!

کارگران و زحمتکشان!

زمانیکه طبقه کارگر با نیروی عظیم خود بصورت
متحد، یکپارچه، مستقل و متشکل در جنبش دموکراتیک
و ضد امپریالیستی شرکت کرد، دیگر رژیم شاه
هرگز و حتی با حمایت تمامی قدرت امپریالیسم
آمریکا، قادر به حیات خویش نخواهد بود .
سرنگونی کامل رژیم تبه کار شاه، قطع سلطه
و نفوذ امپریالیسم و استقرار جمهوری دموکراتیک خلق
فقط و فقط با پیوستن طبقه کارگر به جنبش تسوده ای و
قرار گرفتن در رأس آن میسر خواهد شد .

پیروز باد مبارزات دموکراتیک و ضد امپریالیستی
خلفهای ایران بربری طبقه کارگر !

بخش مارکسیستی - لنینیستی
سازمان مجاهدین خلق ایران

آبان ماه ۱۳۵۲